

„AF ASKEN OG I ILDEN“

af Erik Bøgh.

(1857. Kasino.)

Allegretto.

Pietro Labriola.

BROVN.

I.

1. O Hy - men, Du skjæn - di - ge Af - gud der op - pe! Du har mig for -
 2. Gud véd, det er blot af min Ro - ne, jeg hø - rer, at jeg skal se
 3. Hyer Handling, hver Tan - ke jeg tur - de for tæl - le, naar Sand - he - den

vand - let fra Lö - ve til Mop - pe! Jeg taa - ler min Mund - kurv og
 ud som en Ung - doms - for - fü - rer, at he - le mit Væ - sen er
 ba - re fik Lov til at gjæl - de; men da jeg be - stan - dig skal

bæ - rer min Læn - ke og vo - ver knapt tæn - ke paa Fri - hed en gang. Saa
 flot og let - fær - digt - ak, det er ær - vær - digt, det mærker jeg bedst! Thi
 mis - tros som Lög - ner, kun Frel - se jeg öj - ner i Lempe og List. Af

vidt har jeg bragt det! Men ak! des - u - ag - tet jeg bli - ver be -
 An - dre, som ser mig i Sel - skab, be - ler mig og si - ger, jeg
 Frygt for Kon - flik - ter jeg la - ver Ge - schich - ter, Guds Död: hvil - ken

trag - tet som en Don Ju - an. *f* *a tempo.*
 ter mig, som jeg var en Præst.
 Dig - ter jeg bli - ver til - sidst!

Allegretto.
WALTER.

Balfe („Le puits d'amour“)

II.

Ak til - giv min Bæ - ven og Stam-men! De kån for - staa -

CAMILLA.

Ja vist! Vær De kun ro - lig! Vi slaar os sam - men,
min Frygt... WALTER. Jeg er ej Helt, og Kjer - lig - heds - flam - men
BRØVN. Ja, det gaar Alt, Alt, Alt, Alt - sam - men

WAL.

og vi skal naa vort Maal til - sidst.
bøj - er selv Hel - tens - Mod til - sidst. For min Skjeb - ne skal
ud o - ver mig, som sagt, til - sidst.

De nu raa - de! Sik - kert De le - der Alt til
CA. Snart skal jeg lö - se
Held. Og paa mit Hjer - tes
BR. Skynd Dig nu bort, mens

Dem De - res Gaa - de, stol kun paa mig! Alt skal gaa vel!
dy - be - ste Gaa - de brin - ger mig Svar. Tak, Tak! Far - vel! *p*
Du er i Naa - de! Tak skal Du ha! Tak og Far - vel!

Allegro. **BR.** **CAM.**

III. **CAM.** Hun er næ-sten far - lig, Hun er gan - ske - vak - ker; men mod Dig... Jeg
BR. Men hvis det - te For - trin alt - saa er det He - le, det maa hun jo

CA. **BR.**

tak-ker! In - gen Smig - re - ri! Hun er me - get smuk... Og Du er ik - ke
 de - le med En - hver. **CA.** Ja vist, men en hver For - an - dring plejer at be -

CA. **BR.** **CA.**

min - dre! Hör vil Du er - in - dre... Du skal væ - re fri! Hun kan syn - ge.
 ha - ge! **BR.** Nej, har man hört - Ma - ge! Det er dog for trist. Ef - ter den For -

BR. **CA.** **BR.**

spil - le... Det er smaat end - nu. Dispu - te - re, dril - le... Ik - ke nær, som Du!
 tæl - ling maa til Slut - ning jo Hver en gammel Kjælling gjø - re Dig ja - loux!

CA.

Og blandt an - dre For - trin har hun et, som pry - der mer, end al - le Dy - der:
CA. Aa ja, hvor - for ik - ke? hun er dog en An - den! **BR.** Nej, det var da Fan - den

BR.

Hun er no - get Nyt. Hun er no - get An - det, no - get Nyt! Aa Pyt!
 til Rai - son - ne - ment. **CA.** Ja, det lig - ner Man - den, det Rai - son - ne - ment!
BR. Nej, det var da Fan - den til Rai - son - ne - ment!

Allegro grazioso.

Aballie. (Elle était si belle fille.)

EMILIE.

IV.

mf

1. Jeg vil
2. Men vi
3. Der - for

til - staa gan - ske ær - ligt, jeg som Pi - ge syn - tes, at det var
kjen - der Æg - te - stan - den! Ak, dens Held er snart for list. Vi - sen
le - ver jeg som En - ke, le - ver godt og le - ver trygt; jeg er

af og til be - svær - ligt at staa e - ne og for - ladt, og jeg
bli - ver straks en An - den, er først Hve - de - brø - det spist. Man faar
fri for Ko - nens Læn - ke, jeg er fri for Pi - gens Frygt, jeg er

vil - de gjer - ne byt - te al min Fri - hed for en
Lu - ner, Nyk - ker, Gril - ler af det fre - de - li - ge
ej u - myn - dig me - re, jeg tør si - ge, hvad jeg

Mand og en gan - ske lil - le Hyt - te, Kjar - lig - hed og Kil - de -
Liv, og man kje - der sig og dril - ler sin Ge - mal til Tids - for -
vil, faar jeg Lyst at ko - ket - te - re, har jeg og - saa Lov der -

rall.

vand, blot en gan - ske lil - le Hyt - te, Fjær - lig - hed og Kil - de -
 driv, ja man kje - der sig og dril - ler sin Ge - mal til Tids - for -
 til, faar jeg Lyst at ko - ket - te - re, har jeg og - saa Lov der -

a tempo.

vand. Thi det Vær - ste, man kan tæn - ke er dog Pe - ber - frö - ken -
 driv. Pas - se paa ham, ja det bör man, pas - se nøj - e paa saa -
 til. Jeg er fri og u - an - svar - lig, stik - ker Hjer - ter - ne i

stand, og man skyn - der sig at skjæn - ke Hjer - tet
 gar! Man blir skin - syg, og saa gjör man sig saa
 Brand - Vogt dig ba - re! Jeg er far - lig... Ja! Far -

bort, saa snart man kan, ja man skyn - der sig at
 yn - ke - lig til Nar, man blir skin - syg, og saa
 vel, og hils Din Mand! Vogt Dig ba - re! Jeg er

skjæn - ke Hjer - tet bort, saa snart man kan.
 gjör man sig saa yn - ke - lig til Nar.
 far - lig Ja! Far - vel og hils Din Mand! *f*

Allegro.

WAL.

Galop af H. C. Lumbye.

V.

er for-bi! Jeg taa-ler ej Dit Ty-ran - ni. Men Du, kun Du er

Skyld der - i ved Dit for döm-te A - nek dot-for-tal-le - ri! Du Fy skam Dem! De er
WAL. Ja, De Cou-si - ne, De er e - neSkyldder - i kun vak - te hen-des
De - res blin-de

Skyld der - i, De vak - te hen-des Ja - lou - xi.
Ja - lou - xi og brag-te os i Klam-me - ri.
Ja - lou - xi har tir - ret ham til Ra - se - ri. *f*
CA. Du selv er Skyld der - i.
BET. Hvad er nu det for Tos - se - ri!

Allegretto.

Fredm. Ep. 48.

(Fransk Folkevise („La bonne aventure.”))

VI. **BETH.**
Ser, Du vel, jeg svar-mer lidt for de smaa Xan -
Men er Fru - en li - be - ral og gjør ej en

tip - per. De - res Tro - skab hol - der tidt, naar de An - dres
Smu - le Kvalm, naar hen-des Hr. Ge - mal har en Fejl at

glip - per. Er en Ko - ne skin-syg, vred, tør hun tordne og slaa ned,
skju - le, faar han strax sin Synd for - ladt, saa Princip og Dyd God-nat!

saa er det, for di hun véd: Hun har selv Prin - ci - per.
Tro Du mig, saa faar hans Hat grum-me let en Bu - le!

Moderato.

Bernh. Crusell.

BROVN.

CAM.

VII. Vel - an! saa slut - ter vi en ny For - e - - ning! Fra den-ne

Stund Du har mit Løf-te paa, at jeg skal ta - - ge Alt i bed-ste

Me - - ning. Ak, gid blot De vil si - ge li - ge

f

saa. Naar De kun saa vor Spøg med ven - ligt Öj - e, ja saa er

f

En - den god, og Al - ting godt, men el - lers hjæl - per al vor Flid og

Møj - e os jo „af A - sken og i Il - den“ blot Ja, el - lers

ALLE.

hjel - per al vor Flid og Møj - e os jo „af

A - sken og i Il - den blot.“ *f*